

ת"פ 62857/11/14 - מדינת ישראל נגד יאיר ילמה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 62857-11-14 מדינת ישראל נ' ילמה(עציר)

בפני השופטת דינה כהן, ס.נשיאה

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	יאיר ילמה (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מירי ויינשטיין.

ב"כ הנאשם עו"ד מיכה גבאי

הנאשם הובא ע"י הליווי

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1995, הורשע, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של מעשה מגונה בכח, לפי סעיף 348(ג1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, לאחר שכתב האישום נגדו תוקן במסגרת הסדר בכך שביום 26/11/2014 סמוך לשעה 02:35 נכנס לבית כנסת בקריית גת, שבו שהה המתלונן, כשהוא לומד תורה ועובד על מחשב נייד. הנאשם אמר למתלונן "ערב טוב" ויצא. כעבור מספר שניות, נכנס הנאשם שנית לחדר בו שהה המתלונן בבית הכנסת, שאל את המתלונן למוצאו ולאחר שנענה שאל "מדוע אסור להוציא זרע?" או בדומה לכך. המתלונן השיב לנאשם שאינו עונה לשאלות כאלה.

בהמשך למתואר, הפשיל הנאשם את המכנסיים והתחתונים שלבש, חשף בפני המתלונן את איבר מינו ואונן בפניו. המתלונן ניסה להתרחק מהנאשם והתחיל לארוז את המחשב הנייד שלו. בתגובה, איים הנאשם על המתלונן בכך שאמר לו שישבור לו את המחשב אם יברח.

בהמשך, התקרב הנאשם למתלונן, הצמיד את איבר מינו החשוף לגופו של המתלונן ואמר לו "בוא אני ארטיב לך את המחשב עם זרע" או בדומה לכך. המתלונן המפוחד התחנן לנאשם שיפסיק, שהוא מפריע לו ללמוד והסתיר את פניו באמצעות החליפה שלבש בכדי לא לראות את איבר מינו של הנאשם.

הנאשם שלח את ידו לעבר מכנסיו של המתלונן ונגע באיבר מינו של המתלונן מעל לבגדיו. בהמשך, תפס

עמוד 1

הנאשם את המתלונן בכתפו והפילו על הרצפה, כשפניו לכיוון הרצפה. מעצמת הנפילה, נפלו לרצפה משקפיו של המתלונן, הכיפה שחבש לראשו והמחשב הנייד.

הנאשם התקרב למתלונן שהיה מוטל על הרצפה, אמר לו "בוא אני אוציא לך זרע" או בדומה לכך, הכניס את ידו לתוך מכנסיו של המתלונן, מאחור, ותפס את איבר מינו של המתלונן מעל לתחתונים.

המתלונן המפוחד הצליח לקום מהרצפה, לברוח מבית הכנסת ולהתקשר למשטרה כשהוא משאיר מאחור את קובעו, המחשב הנייד שלו, הכיפה והמשקפיים שהתעקמו במקצת.

במהלך האירוע המתואר, התחנן המתלונן בפני הנאשם שיחדל ממעשיו באומרו "אני מתחנן בפניך" "מה אתה רוצה ממני אני מכוער".

2. ע"פ ההסדר שבעקבותיו תוקן כתב האישום כאמור, הופנה הנאשם לשרות המבחן ולמרכז להערכת מסוכנות. הצדדים לא הגיעו להסכמה כלשהי לעניין העונש. הסנגור עתר לכך שהתסקיר יתייחס לאפשרויות שיקומו של הנאשם. בהמשך, נתבקשה הגשת תסקיר נפגע עבירה.

לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירות שביצע הנאשם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, פיצוי למתלונן, קנס כספי והתחייבות. בנוסף, עתרה המאשימה להפעיל במצטבר מאסר מותנה בן 7 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם.

מנגד, לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לשנת מאסר.

הסנגור הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם - שהינו "בגיר צעיר" - עתה להפניית הנאשם לטיפול והדגיש שעונש מאסר כעתירת המאשימה ללא טיפול לא יהיה אפקטיבי; הסנגור ביקש להפנות את הנאשם למסגרת טיפולית סגורה אך כפי שיפורט בהמשך מתסקירי שירות המבחן עולה כי אין מסגרת סגורה המתאימה לטיפול אינטנסיבי בעברייני מין ולפיכך הומלץ כי אם יושת מאסר, יופנה הנאשם "לכלא טיפולי" שיענה על צרכיו של הנאשם.

בהינתן עמדת שירות המבחן סבר הסנגור כי ניתן יהיה לאחר שחרור הנאשם ממאסר, בכל מקרה, לפעול לשיקום הנאשם במסגרת חוק ההגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין התשס"ו-2006.

3. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם אובחן כמתפקד ברמה שכלית נמוכה מהנורמה. בעבר, הופנה לחסות הנוער על מנת שישולב במסגרת הולמת עבורו אך התקשה להשתלב במסגרות אליהן הופנה. הנאשם לא הצליח להשתלב ולהסתגל במסגרות אליהן הופנה בשל הקשיים לשלבו במסגרות טיפוליות בנוסף בנתוני אישיותו ובסופו של דבר, לא באו בהמלצה בעניינו.

הנאשם שיתף את קצינת המבחן כי החל לצרוך אלכוהול בגיל 13 וכי החל לעשן סמים מסוג קנבואידים בהיותו בן 16 בנסיבות חברתיות. הנאשם ציין בפני קצינת המבחן כי ביצע את העבירות נשוא הליך זה בהיותו נתון להשפעת אלכוהול. הנאשם התקשה להתייחס להתנהלותו בעבירה באופן ביקורתי, השליך נסיבות התנהגותו בהתמכרותו לאלכוהול ולסמים, התקשה ליטול אחריות על ביצועה ולגלות אמפתיה כלשהי כלפי הנפגע.

שרות המבחן התבקש לבחון בקשת הסנגור, לאפשרות שילוב הנאשם במסגרת טיפולית במרכז היום בפתח תקווה. להערכת השירות, אין במסגרת זו כדי ליתן מענה מתאים ומספק עבור הנאשם שכן המדובר במסגרת יומיומית שאינה סגורה ואילו הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי. לאור זאת, המליץ השירות על ענישה מוחשית הולמת. בשים לב לנזקקות הטיפולית של הנאשם הן בתחום ההתמכרות והן בתחום עבריינות המין, הומלץ, כאמור, כי אם יוטל על הנאשם מאסר לריצוי בפועל יופנה לכלא טיפולי שיענה על צרכיו הטיפוליים.

4. ע"פ חוות דעת, מפורטת מאוד, מאת המרכז להערכת מסוכנות בעניינו של הנאשם הוערכה מסוכנותו המינית העתידית כגבוהה. מחוות הדעת עולה כי הנאשם ביצע את העבירות נשוא הליך זה כשישה ימים בלבד לאחר שחרורו ממאסר שהוטל עליו, בין היתר, בגין עבירה של מעשה מגונה בפומבי. בגין עבירת מין.

עוד עולה מחוות הדעת כי באוקטובר 2010 החל הנאשם ליטול טיפול תרופתי ששיפר את מצבו אך הפסיק את הטיפול "תוך ימים". טופל לאורך מספר שנים בשירות המבחן אך ללא הצלחה. נפלט ממסגרות טיפול לאורך השנים, אך לא עמד באף תכנית טיפולית שנבנתה עבורו ואף ברח ממספר מעונות בהם שהה. לדברי הנאשם, כיום אינו נוטל טיפול תרופתי וביחס לטיפול התרופתי שקיבל בעבר, מסר שעשה אותו עצבני וגרם לו לתחושה לא טובה.

מעריך המסוכנות ציין כי הנאשם ביטא מודעות לכך שטיפול בכל התחומים לרבות בתחום השליטה בכעסים, עשוי להוות גורם ממתן וכי אם בעבר שלל אפשרות שילובו במסגרות שונות, היה זה מפאת גלו הצעיר, הגם שהוערך כי מדובר בעמדה מילולית בלבד.

לאור מכלול הנתונים והנסיבות שפורטו בחוות הדעת האמורה, הוערכה מסוכנותו המינית של הנאשם כגבוהה לרצדביזם מיני מכל סוג שהוא.

5. לנאשם שתי הרשעות קודמות מבית המשפט לנוער, בין היתר, בגין עבירות של מעשה מגונה בפומבי ומעשה מגונה בפני קטין מתחת לגיל 16 (ת/1) וכן עבירות מתחום האלימות.

6. מתסקיר נפגע העבירה עולה כי מאז אירוע הפגיעה, מתמודד המתלונן עם תחושות קשות של בושה, אשמה, מתח ודריכות סביב הפגיעה המינית שעבר. למרות התפקוד היומיומי של המתלונן, ניכר כי מתחת לפני השטח אירוע הפגיעה צבע בצבע שונה את מחשבותיו, רגשותיו, האינטראקציות שלו עם אחרים ודימויו העצמי. השירות פירט את ראשי הנזק שנגרמו למתלונן בעקבות מעשי הנאשם, ובשל צנעת הפרט לא יפורטו. המתלונן לא הביע רצון או מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי, להערכת השירות, בשל הקושי להיות במגע עם החומרים הטראומטיים של אירוע הפגיעה. להערכת השירות, מתן הכרה לפגיעתו עשויה להקל, ולו במעט, על מצוקתו הרגשית וייתכן ואף תהווה מנוף שיגביר את המוטיבציה להתחלת הליך שיוביל לטיפול.

7. לענין מתחם הענישה בנסיבות האישום בגינו הורשע הנאשם יאמר כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הגנה על גופו, צנעתו וכבודו של משום היבט ההשפלה הכרוך במעשי הנאשם. כבר נקבע כי **"הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן...מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו..."** (ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל, 11/8/2008).

על חומרת העבירה ניתן ללמוד מהעונש הקבוע לצידה, שבע שנות מאסר והעונש המזערי הקבוע לצידה בסעיף 355 לחוק העונשין, של 21 חודשי מאסר שלא יהיה כולו על תנאי.

בעניינו של הנאשם יש לבחון את נסיבות העבירה - כניסת הנאשם לבית כנסת בשעת לילה מאוחרת, הסלמת האירוע, למרות התנגדות המתלונן, הישנות המעשים וכן הפסקת מעשי הנאשם רק בעקבות בריחת המתלונן מן המקום.

בעניין ע"פ 8716/10 פלוני נ' מדינת ישראל (9/5/2011) אישר בית המשפט העליון עונש של 15 חודשי מאסר שהוטלו על נאשם שהורשע בעבירות איומים ומעשה מגונה בכח שבוצעו כלפי בת זוגו.

בעניין ת"פ (שלום תל אביב) 53488-06-13 מדינת ישראל נ' וולדרים (11/12/2013) הטיל בית המשפט עונש של 12 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירה של מעשה מגונה בכח.

בנסיבות אלה הנני סבורה שהמתחם אותו הציעה התביעה הינו סביר ומצאתי מקום לאמצו.

בתוך מתחם העונש ההולם, בנוסף לשיקולים שפורטו לעיל, יש ליתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם, שביצע את העבירות ימים ספורים לאחר עונש מאסר שריצה בגין עבירת מין ושעה שתלוי ועומד כנגדו עונש מאסר מותנה. עוד יש ליתן משקל להשפעת מעשי הנאשם על המתלונן כפי שעולה מתסקיר נפגע העבירה.

מנגד, יינתן משקל להודאת הנאשם, לגילו הצעיר, לנתוני אישיותו ולכך שביטא מודעות ולו ראשונית לחשיבות שילובו בטיפול רב תחומי.

בנסיבות המתוארות, יש לקוות שהנאשם אכן ישתלב בהליך טיפולי בתוך כותלי הכלא ואף לאחר שחרורו, במסגרת צו הפיקוח.

8. לאור כל האמור, לאחר בחינת טענות ב"כ הצדדים על רקע מכלול הנתונים והנסיבות שבפני, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר לרצוי בפועל.

ב. הנני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 7.7.14 בבימ"ש לנוער בקרית גת בפני כב' השופטת טל לחיאני שוהם.

הנני מורה כי 5 חודשים מן המאסר המותנה שהופעל, ירוצה במצטבר ו2 חודשים בחופף לו כך שבסה"כ יהיה על הנאשם לרצות 20 חודשי מאסר בפועל מיום המעצר 27.11.14.

ג. 8 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור העבירה שבה הורשע או כל עבירה בניגוד לסימן ה בפרק י' לחוק העונשין.

ד. פיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

ה. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך 3 שנים מיום השחרור עבירה כמפורט בפסקה ג' לעיל.

בשולי גזר הדין לאור הנזקקות הטיפולית הרב תחומית כמוצע על ידי שרות המבחן, יועבר הפר' אל עו"ס שב"ס /גורם מוסמך אחר האחראי על מיון טרם שילוב במתקן כליאה, על מנת שישולב בכלא טיפולי שיענה על צרכיו הטיפוליים המורכבים של הנאשם ובהינתן גילו הצעיר.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ה, 14/07/2015 במעמד הנוכחים.

החלטה

הפיצוי למתלונן ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים מיום 1.9.16.

המאשימה תעביר תוך 7 ימים פרטי המתלונן למזכירות בימ"ש.

זכות ערעור כחוק.

עותק מגזר הדין ישלח למרכז להערכת מסוכנות לבקשתם.

ניתנה והודעה היום כ"ז תמוז תשע"ה, 14/07/2015 במעמד הנוכחים.